

בא וראה, אם אחרת יקח לו. הגלגולים שמתגלגלים בפסוק הזה כמה גדולים ועליונים הם, שהרי כל הנשמות נכנסות בגלגול, ולא יודעים בני אדם דרכי הקדוש ברוך הוא איך עומדים המאזנים ואיך נדונים בני אדם בכל יום ובכל זמן, ואיך נשמות נכנסות לדין עד שלא באות לעולם הזה, ואיך נכנסות לדין אחר שיוצאות מן העולם הזה.

כמה גלגולים וכמה מעשים נסתרים עושה הקדוש ברוך הוא עם כמה נשמות מערטלות, וכמה רוחות מערטלות הולכות באותו העולם שלא נכנסות לפרגוד של המלך, וכמה עולמות מתהפף בהם, והעולם שמתהפף בכמה פלאים נסתרים, ובני אדם לא יודעים ולא משגיחים, ואיך מתגלגלות הנשמות כאבן בכף הקלע, כמו שנאמר ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע.

(והואיל והתחלנו לגלות) עכשו יש לגלות, שהרי כל הנשמות מהאילן הגדול והפקיף, שהוא הנהר שיוצא מעדן, יוצאות, וכל הרוחות מעץ אחר קטן יוצאות. הנשמה מלמעלה והרוח מלמטה, ומתחברות כאחת כמו זכר ונקבה. וכאשר מתחברות כאחת, אז מאירות אור עליון, ובחבור של שניהם נקרא גר. גר ה' נשמת אדם. מהו ג'ר? נשמה ר'וח. ועל החבור של שניהם כאחד נקרא גר, שפתיב (משלי ב) גר ה' נשמת אדם.

נשמה ורוח - זכר ונקבה להאיר כאחד, וזה בלי זה לא מאירים ולא נקרא גר. וכשמתחברים כאחד, הכל נקרא גר. ואז מתעטפת הנשמה ברוח לעמד שם למעלה בהיכל הגנוז, שפתיב (ישעיה נז) פי רוח מלפני יעטוף, לא כתוב יתעטף, אלא יעטוף,

הוא חזי (שמות כא) אם אחרת יקח לו, גלגולין דמתגלגלן בהאי קרא, כמה רברבין ועלאין אינון, דהא כל נשמתין עאלין בגלגולא. ולא ידעין בני נשא ארהוי דקודשא בריך הוא, והיאך קיימא טיקלא, והיך אתדנו בני נשא בכל יומא, ובכל עידן, והיך נשמתין עאלין בדינא, עד לא ייתון להאי עלמא, והיך עאלין בדינא, לבתר דנפקי מהאי עלמא.

כמה גלגולין, וכמה עובדין סתימין, עביד קדשא בריך הוא בהדי כמה נשמתין ערטילאין, וכמה רוחין ערטילאין אזלין בהווא עלמא, דלא עאלין לפרגודא דמלפא. וכמה עלמין אתהפף בהו ועלמא דאתהפף בכמה פליאן סתימין. ובני נשא לא ידעין, ולא משגיחין, והיך מתגלגלין נשמתין, פאכנא בקוספיתא. כמה דאת אמר, (שמואל א כה) ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע.

(והואיל ושרינן לגלגלה) השתא אית לגלאה, דהא כל נשמתין, מאילנא רברבא ותקיפא דהווא נהר דנפיק מעדן נפקי. וכל רוחין, מאילנא אחרא זעירא נפקין. נשמה מלעילא רוח מלתתא, ומתחברין פחדא, כגוונא דדכר ונוקבא. וכד מתחברין פחדא, כדין נהרין נהירו עלאה. ובחבורא דתרווייהו אקרי גר. (משלי ב) גר יי' נשמת אדם. מהו נ"ר. נשמה רוח. ועל חבורא דתרווייהו פחדא אקרי גר, דכתיב גר יי' נשמת אדם.

נשמה ורוח: דכר ונוקבא לאנהרא כחדא, ודא בלא דא, לא נהרין, ולא אקרי גר, וכד מתחברין פחדא, אקרי כלא גר. וכדין אתעטף נשמה ברוח, לקיימא תמן לעילא, בהיכלא טמירא, דכתיב, (ישעיה נז) פי רוח מלפני שם למעלה בהיכל הגנוז, שפתיב (ישעיה נז) פי רוח מלפני יעטוף.

מה הטעם? משום שנשמות אני עשיתי. שם למעלה בגן, בהיכל הגנוז, מתעטפת ומתלבשת הנשמה ברוח כמו שראוי.

וכיון שבאותו היכל לא היה ולא השתמש אלא ברוח ונשמה, הנפש לא באה לשם (משם), אלא מתלבשת באותה רוח שם, וכשירדת לתוך גן עדן התחתון, (בעולם הזה) מתלבשת באותה רוח אחרת שאמרנו, אותה שיצאה משם והיתה משם, וככלן היא שורה בעולם הזה ומתלבשת בהם.

אותה רוח שיוצאת מן העולם הזה, שלא התרבתה (שלא נטהרה) ולא התפשטה בעולם הזה, הולכת בגלגול ולא מוצאת מנוחה. באה בגלגול בעולם כאבן בכף הקלע, עד שימצא אותו גואל שיגאלנה, ומביא אותו באותו כלי ממש שהוא היה משתמש בו, ומדביק בו תמיד רוחו ונפשו, והיתה בת זוגו, רוח ברוח, ואותו הגואל בונה אותו כמקדם.

ואותה רוח שהשאיר ונדבקה באותו הפלי, לא נאבדה. שהרי אין אפלו דבר קטן בעולם שאין לו אתר ומקום להטמן ולהתכנס לשם, ולא נאבד לעולמים. ומשום כך, אותה הרוח שהשאיר באותו פלי שם, הוא ודאי רודף אחר העקר והיסוד שלו שיצא ממנו, ומביא אותו ובונה אותו במקומו, במקום של אותה רוח בת זוגו שיצאה עמו, ונבנה שם כמקדם, וזוהי בריה חדשה עכשו בעולם, רוח חדשה וגוף חדש. ואם תאמר, רוח זו היא מה שהיה - כך זה, אבל לא נבנית אלא בשביל אותה רוח אחרת

אחרת דקא שבק בההוא

יעטוף. יתעטף לא כתיב, אלא יעטוף. מאי טעמא. בגין דנשמות אני עשיתי, תמן לעילא בגנתא, בהיכלא טמירא, אתעטף ואתלבש נשמה ברוח, כמה דאתחזי.

וביון דבההוא היכלא, לא הוי, ולא אשתמש אלא ברוח ונשמה, נפש לא אתי לתמן, (נ"א מתמן) אלא מתלבש בההוא רוח תמן, וכד נחתא לגו גן עדן דלתתא, (בהאי עלמא) אתלבש בההוא רוחא אחרא דאמינא, ההוא דנפיק מתמן, והוה מתמן, ובכלהו שריא בהאי עלמא, ואתלבש בהו.

ההוא רוח דנפיק מהאי עלמא, דלא אתרבי (דלא אתרבי) ולא אתפשט בהאי עלמא. אזלא בגלגולא, ולא אשפח נייחא, אתי בגלגולא בעלמא, כאבנא בקוספיתא, עד דישפח ההוא פרוקא דיפרוק ליה, ואייתי ליה בההוא מאנא ממש, דהוה איהו אשתמש ביה, ודביק ביה תדיר רוחיה ונפשיה, והות בת זוגיה, רוחא ברוחא, וההוא פרוקא בני ליה כמלקדמין.

וההוא רוחא דשבק ואתדבק בההוא מאנא, לא אתאביד. דהא לית מלה אפילו זעירא בעלמא, דלא הוי ליה אתר ודוכתא לאתטמרא ולא תפנשא תמן, ולא אתאביד לעלמין. ובגין כך, ההוא רוחא דשבק בההוא מנא, תמן, הוא ודאי רדיף בתר עקרא ויסודא דיליה, דקא נפיק מיניה, ואייתי ליה, ובני ליה בדוכתיה, באתר דההוא רוח בת זוגיה, דנפקת בהדיה, ואתבני תמן כמלקדמין. ודא איהו בריה חדתא השתא בעלמא, רוחא חדתא וגופא חדתא.

ואי תימא, רוח דא הוא מה דהוה. הכי הוא אבל לא אתבני, אלא בגין ההוא רוחא

מאנא, (דף ק' ע"א) **הָכָא אֵית רִזִין** (כ"א רזא דרזין בהווא מאנא). **בְּסַפְרָא דְחֲנוּף, בְּנִינָא דָא דְאַתְבְּנִי, לָא אַתְבְּנִי, אֶלְא בְּהוּא רִוּחָא אַחְרָא דְשָׂבִיק תַּמָּן, בְּהוּא מְאָנָא. וְכֹד שְׂאֲרִי לְאַתְבְּנָא, דָּא מְשִׁיף אַבְתְּרִיָּה דְהוּא רִוּחַ דְאֲזִיל עֲרִטִילָאָה, וּמְשִׁיף לִיָּה לְגַבְיָה, וְתַמָּן תְּרִי רִוּחֹת דְאִינוּן חַד. לְבַתְר, דָּא אִיְהוּ רִוּחַ, וְדָא אִיְהוּ נְשָׁמָה, וְתַרְוִיָּיהוּ חַד.**

שֶׁהַשְּׂאִיר בְּאוֹתוֹ כְּלִי. כָּאֵן יֵשׁ סוּדוֹת (סוּד הַסּוּדוֹת בְּאוֹתוֹ כְּלִי). בְּסַפְרוֹ שֶׁל חֲנוּף, בְּנִין זֶה שְׂנַבְנָה, לֹא נִבְנָה אֶלְא בְּאוֹתָהּ רִוּחַ אַחֲרַת שֶׁהַשְּׂאִיר שָׁם, בְּאוֹתוֹ הַכְּלִי. וְכִשְׁהִתְחִיל לְהַבְּנוֹת, זֶה מוֹשֵׁף אַחֲרָיו שֶׁל אוֹתָהּ רִוּחַ שֶׁהוֹלֵכֶת עֲרִטִילָאִית וּמוֹשֵׁף אוֹתָהּ אֶלָּיו, וְשָׁם שְׂפִי רִוּחֹת שֶׁהֵן אַחַת. אַחַר כֵּן זוֹהֵי רִוּחַ, וְזוֹהֵי נְשָׁמָה, וְשְׂפִיָּהֵן אַחַת.

אִי זָכָה לְאַתְדַּבְּרָא כְּדָקָא יְאוּת, תַּרְוִיָּיהוּ אִינוּן חַד, לְאַתְלַבֵּשׂא בְּהוּ נְשָׁמְתָא אַחְרָא עֲלָאָה. כְּמָה דְאִית לְשְׂאֵר בְּנִי עֲלָמָא, רִוּחַ, דְזַכָּאִין בְּהוּ נְשָׁמְתִין, אִינוּן דְקִדְמָן וְאַחֲדִין בְּהוּ, וְרִוּחָא אַחְרָא מְלַעִילָא. וְנְשָׁמְתָא קְדִישָׁא אַתְלַבֵּשׂא בְּהוּ. אוּף הָכִי נְמִי, מְדִילִיָּה מְמַשׁ אֵית תְּרִין רִוּחִין, בְּגִין לְאַתְלַבֵּשׂא בְּהוּ נְשָׁמָה עֲלָאָה.

אִם זָכָה לְהִטְהַר כְּרָאוּי, שְׂפִיָּהֵן הֵן אַחַת לְהַתְלַבֵּשׁ בְּהֵן נְשָׁמָה אַחֲרַת עֲלִיוְנָה. כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ לְשְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם רִוּחַ שְׂוֹכֹת בְּהֵן הַנְּשָׁמוֹת, אוֹתָן שְׁקוֹדְמוֹת וְאוֹחֲזוֹת בְּהֵן, וְרִוּחַ אַחֲרַת מְלַמְעֵלָה, וְהַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה הַתְּלַבֵּשָׁה בְּהֵן - אֵף כֵּן גַּם מְשֻׁלוֹ מְמַשׁ יֵשׁ שְׂפִי רִוּחֹת כְּדִי לְהַלְבִּישׁ בְּהֵן הַנְּשָׁמָה הַעֲלִיוְנָה.

יְהֵא לְדִין גּוּפָא אַחְרָא, דְקָא אַתְבְּנִי הַשְּׂתָא חֲדָתָא, הֵהוּא גּוּפָא קְדָמָאָה דְשָׂבִיק, מָה אַתְעָבִיד מְנִיָּה. אוּ הָאִי בְרִיקְנִיָּא, אוּ הָאִי בְרִיקְנִיָּא. לְפּוּם סְכֻלְתָּנוּ דְבַר נֵשׁ אַשְׁתַּמַּע, דְּהָאִי קְדָמָאָה דְלָא אַשְׁתַּלִּים בְּקְדָמִיתָא, אַתְאָבִיד, הוּאִיל וְלָא זָכָה. אִי הָכִי, לְמַגְנָא אַשְׁתַּדֵּל בְּפְקוּדֵי אוּרִיָּתָא, אוּ אֶפִּילוּ בְּחַד מְנִיָּיהוּ. וְהָא אָנָן יְדַעִינָן, דְאֶפִּילוּ רִיקְנִין שְׂבִישְׂרָאֵל, כְּלָהוּ מְלִיָּין מַצּוֹת כְּרַמּוֹן. וְגּוּפָא דָא, אֵף עַל גַּב דְלָא אַשְׁתַּלִּים, לְאַתְרַבְּאָה, וְלְמַזְכֵּי וְלְמַסְגֵּי בְעֲלָמָא, פְּקוּדִין אַחְרַנִּין דְאוּרִיָּתָא נְטֵר, דְלָא אַתְאָבִידוּ מְנִיָּה, וְכִי לְמַגְנָא הוּוּ.

יְהִי לְזֶה גּוּף אַחַר שְׂנַבְנָה עֲכָשׁוּ חֲדָשׁ. אוֹתוֹ הַגּוּף הַרְאִשׁוֹן שֶׁהַשְּׂאִיר, מָה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ? אוּ שְׂזָה בְרִיקְנוֹת, אוּ שְׂזָה בְרִיקְנוֹת. לְפִי תְבוּנַת אָדָם נְשַׁמַּע, שֶׁהַרְאִשׁוֹן הַזֶּה שְׁלֹא נִשְׁתַּלֵּם בְּתַחֲלָה נְאָכְד, הוּאִיל וְלֹא זָכָה. אִם כֵּן, לְחַנּוּם הַשְּׂתַדֵּל בְּמַצּוֹת הַתּוֹרָה, אוּ אֶפִּילוּ בְאַחַת מֵהֶן? וְהָרִי אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁאֶפִּילוּ רִיקְנִים שְׂבִישְׂרָאֵל, כְּלָם מְלָאִים מַצּוֹת כְּרַמּוֹן. וְגוּף זֶה, אֵף עַל גַּב שְׁלֹא הַשְּׂתַלֵּם לְהַתְרַבּוֹת וְלִזְכוּת וְלְהַשְׂתַּדֵּל בְּעוֹלָם, מַצּוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הוּא שְׂמַר, שְׁלֹא נְאָכְדוּ מִמֶּנּוּ, וְכִי לְחַנּוּם הֵם הֵיוּ? חֲבָרִים חֲבָרִים, פְּקָחוּ עֵינֵיכֶם, שְׂתַרִי אָנִי יְדַעְתִּי שְׂכָף אַתֶּם סְבוּרִים וְיוֹדְעִים, (הַשְּׂעֵלָה עַל הַדַּעַת) שְׂכָל אוֹתָם גּוּפִים נְצַטְרִירוּ הֵם בְּרִיקְנוֹת, שְׂאִין לָהֶם קִיּוּם לְעוֹלָמִים. לֹא כֵּן, וְחַס לָנוּ לְהַסְתַּפֵּל בְּדְבָרִים הַלְלוּ.

חֲבָרִיָּא חֲבָרִיָּא, פְּקִיחוּ עֵינֵיכּוּ, דְּהָא אָנָא יְדַעְנָא, דְּהָכִי אַתּוּן סְבָרִין וְיְדַעִין, (נ"א סְלָקָא דַּעֲתִין) דְּכָל אִינוּן גּוּפִין, צִיּוּנִין אִינוּן בְּרִיקְנִיָּא, דְלָא אֵית לוֹן קִיּוּמָא לְעֲלָמִין. לָאוּ הָכִי, וְחַס לָן לְאַסְתַּכְּלָא בְּאַלִּין מְלִין.

פָּתַח סָבָא וְאָמַר, (תהלים קו) מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. מִי הוּא בְּעוֹלָם שֶׁיִּכּוֹל לִמְלַל הַגְּבוּרוֹת שֶׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם תָּמִיד? אוֹתוֹ גּוֹף הָרָאשׁוֹן שֶׁהִשְׁאִיר, לֹא נֶאֱבָד, וַיְהִי לּוֹ קִיּוֹם לְעֵתִיד לְבָא, שֶׁהָרִי אֶת עֲנָשׁוֹ סָבַל בְּכַמֵּה מִיָּנִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִקְפָּח שְׂכָר שׁוֹם בְּרִיּוֹת שְׁפָרָא, פָּרֵט לְאוֹתָם שֶׁיִּצְאוּ מִתּוֹךְ הָאֱמוּנָה שֶׁלוֹ וְלֹא הָיָה בָּהֶם טוֹב לְעוֹלָמִים, וּפְרֵט לְאֵלוֹ שֶׁלֹּא כָרְעוּ בְּמוֹדִים, שֶׁמֵּאֲלָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיּוֹת אַחֲרוֹת, כְּדִי שֶׁלֹּא יִבְנֶה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף בְּדַמּוֹת שֶׁל אָדָם וְלֹא יִקּוּם לְעוֹלָמִים. אֲבָל אֵלֶּה לֹא כָּף. מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אִם אוֹתָהּ רוּחַ זוֹכָה לְהִתְמַקֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף הָאֲחֵר, מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל שֶׁגּוֹאֵל אוֹתָהּ, אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁלוֹ שֶׁמְכַנֵּס לְשֵׁם, וּמְשַׁתֵּף וּמְעַרֵב בְּאוֹתָהּ רוּחַ שֶׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ הַפְּלִי, וְדַאי שֶׁלֹּא נֶאֱבָדָת. וּמָה נַעֲשֶׂה? שֶׁהָרִי יֵשׁ שֵׁם שֶׁלֹּשׁ רוּחֹת (בְּאוֹתוֹ גּוֹף אֲחֵר בּוֹ יָקוּם. וּמָה עֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? בֵּא וְרֵא, הַגְּאֵלָה הַחַיָּה שֶׁהִיא גּוֹאֵל אוֹתָהּ, רוּחַ שֶׁלוֹ הָרִי נִכְנָסֵת שָׁם וְנִעֲזָבֵת, וּמְשַׁתֵּמֶת וּמְתַעַרְבֵת בְּכָלִי הַחַיָּה. וְאוֹתָהּ הַרוּחַ הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ כָּלִי וְנִדְבָקֵת בּוֹ, וְדַאי שֶׁנִּשְׁאָרֵת שָׁם וְלֹא נֶאֱבָדָת, וּמִשׁוֹם זֶה אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁעוֹבֵב בְּאוֹתוֹ הַפְּלִי וְנִדְבָקָה שָׁם, הוּא רוֹדֵף אַחֵר הַשְּׂרָשׁ שֶׁלוֹ וְהִסּוּד שֶׁלוֹ שֶׁהִיא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ וּמְבִיא אוֹתוֹ בְּמָקוֹם שֶׁהִיָּתָה בֵּת זוּגוּ. הָרִי שֶׁלֹּשׁ רוּחֹת (שָׁם) - אַחַת שֶׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ הַפְּלִי וְנִשְׁאָרָה שָׁם, וְאַחַת אוֹתָהּ שֶׁנִּמְשָׁכָה לְשֵׁם וְהִיָּתָה עֲרֻטִּילֵאִית, וְאַחַת אוֹתָהּ שֶׁהִכְנִיס לְשֵׁם אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל וְהִתְעַרֵב בָּהֶן. לְהִיּוֹת שֶׁלֹּשׁ רוּחֹת אֵי אֶפְשָׁר, וּמָה נַעֲשֶׂה?

אֵלֶּה כֵּן הַגְּבוּרוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁהִכְנִיס לְשֵׁם אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל,

פָּתַח סָבָא וְאָמַר, (תהלים קו) מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. מִאֵן הוּא בְּעוֹלָמָא, דִּיכִיל לְמִלְלָא גְבוּרָן, דְּעֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעוֹלָמָא תְּדִיר. הַהוּא גּוֹפָא קְדָמָא דְשִׁבְקָא, לֹא אֲתַאבִּיד, וְקִיּוּמָא לְהוּי לִיהַּ לְזַמְנָא דְאֲתִי. דְהָא עוֹנָשִׂיהּ סָבַל בְּכַמֵּה זִינִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא מִקְפָּח אַגְרָא דְשׁוֹם בְּרִינִין דְבָרָא, בְּרִי אֵינּוּן דְנִפְקוּ מִגּוֹ מְהִימְנוּתָא דִּילֵיהּ, וְלֹא הוּא בְּהוּ טַב לְעוֹלָמִין. וְכִי מְאִינּוּן דְלֹא כָרְעוּ בְּמוֹדִים, דְהֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד מְנַיִיהוּ בְּרִינִין אַחֲרֵינִין, בְּגִין דְלֹא יִתְבַּנֵּי הַהוּא גּוֹפָא דִּיּוֹקְנָא דְבַר נֶשׁ, וְלֹא יִקּוּם לְעוֹלָמִין. אֲבָל הֵי לֹא הָכִי.

מָה עֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֵי הַהוּא רוּחַ, זְכִי לְאִתְתַּקְנָא בְּהַאי עוֹלָמָא, בְּהַהוּא גּוֹפָא אַחֲרָא, מָה עֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַהוּא פְּרוּקָא דְקָא פְּרִיק לִיהַּ, הַהוּא רוּחַ דִּילֵיהּ דְקָא אַעִיל תַּמָּן, וְשַׁתַּף וְעַרְבַּ בְּהַהוּא רוּחַ דְהוּא בְּהַהוּא מְאָנָא, וְדַאי לֹא אֲתַאבִּיד, וְהָא תְּלַת רוּחִין תַּמָּן, (ס"א בְּהַהוּא גּוֹפָא אַחֲרָא בֵּית יָקוּם וּמָה עֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מָה מְנַיִן הַהוּא פְּרוּקָא דְקָא פְּרִיק לִיהַּ. רוּחַ דִּילֵיהּ הַא אַעִיל תַּמָּן וְשִׁבִּיק וְשַׁתַּף וְעַרְבַּ בְּהַהוּא מְאָנָא. וְהַהוּא רוּחָא קְדָמָא וְתַמָּן בְּהַהוּא מְאָנָא וְאִתְדַבֵּק בֵּית וְדַאי אֲשַׁתַּר תַּמָּן וְלֹא אֲתַאבִּיד וּבְגִין כֵּן הַהוּא רוּחָא דְשִׁבְקָא בְּהַהוּא מְאָנָא וְאִתְדַבֵּק תַּמָּן הוּא רְדִיף בְּתַר עִיקְרָא דִּילֵיהּ וְיִסְוֵדָא דִּילֵיהּ דְקָא נִפִּיק מִיְגִיָּת וְאִיְתִיָּת לִיהַּ וּבְגִין לִיהַּ בְּדוּכַתִּיָּה בְּאִתְרֵי דְתַנּוּת בֵּית זוּגִיָּה. הַא תְּלַת רוּחִין תַּמָּן) חַד, דְהוּא בְּהַהוּא מְאָנָא, וְאֲשַׁתַּר תַּמָּן. וְחַד, הַהוּא דְאִתְמַשֵּׁף תַּמָּן דְהוּא עֲרֻטִּילֵאֵהּ. וְחַד, הַהוּא דְאַעִיל תַּמָּן הַהוּא פְּרוּקָא, וְאִתְעַרְבַּ בְּהוּ. לְמַהוּי בְּתַלַּת רוּחִין אֵי אֶפְשָׁר. וּמָה אֲתַעֲבִיד.

אֵלֶּה כֵּן אֵינּוּן גְּבוּרָן עוֹלָמִין, דְּעֵבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הַהוּא רוּחָא דְאַעִיל תַּמָּן